

XIX. letní sraz chovatelů, majitelů a příznivců WSS

XIX. letní sraz chovatelů, majitelů a příznivců WSS se konal, stejně jako v loňském roce, v obci Petříkov (okres České Budějovice) ve dnech 24. – 27. července 2014. Jako základna sloužila chata Lesů České republiky, která poskytovala základní zázemí a kolem které si účastníci srazu postavili stany a zaparkovali auta.

Převážná většina účastníků srazu přijela do místa konání během čtvrtědenního odpoledne, které bylo věnováno stavění stanů, popř. ubytování v blízkých penzionech. Večer se pak všichni sešli při opékání buřtů a společném posezení.

V pátek ráno, když dorazili i poslední účastníci, poradkyně chovu Ing. Dana Pospíšilová Vodáková spolu s organizátorkou srazu MUDr. Ilonou Doležalovou přivítala všechny přítomné a seznámila je s programem srazu. Poté jménem všech přítomných popřála členům sekce WSS a účastníkům srazu – Mgr. Marii Uhrové a Ing. Bohuslavu Zemánkovi – k jejich významnému životnímu jubileu, kterého se v letošním roce dožívají. Při této příležitosti všichni pamětníci srazů v Častolovicích zavzpomínali na našeho kamaráda, vzácného člověka a obětavého organizátora srazů a zkoušek v Častolovicích, Pepu Soukupa, který nás předčasně opustil a svých 70. narozenin se již nedožil.

Následně se všech 22 účastníků srazu spolu s 18 WSS vydalo na výlet do Novohradských hor. Z obce Hojná Voda, kde byla zaparkována auta, všichni vyrazili po zelené značce na Kraví horu (953 m), na jejímž vrcholu se tyčí bývalá vojenská hláska, která dnes slouží jako telekomunikační stožár i jako rozhledna. Někteří z účastníků vyšli po schodech na rozhlednu, aby se pokochali krásnými pohledy na okolí, ostatní využili turistického přístřešku k odpočinku a občerstvení. Po pořízení společných fotek všech lidských i psích účastníků se celá skupina vydala do Dobré Vody. Dobrá Voda je známé poutní místo s krásným barokním kostelem, které je již po staletí proslulé léčivými účinky svých pramenů. Jeden z pramenů čisté a kvalitní vody je vyveden do dvou malých kašen u vchodu do kostela, kde se všichni včetně psů mohli osvěžit chladnou vodou. Přestože okolí kostela a fasáda kostela se v současné době opravují, bylo možné prohlédnout si nádherný interiér. Po prohlídce kostela se všichni účastníci výletu pomalu vydali zpět k autům v Hojně Vodě. Venkovní teplota už byla hodně vysoká a na obloze se začaly rychle objevovat a přibývat bouřkové mraky. Ve chvíli, kdy všichni nasedli do aut, aby přešli do Žumberka, kde byl ve 14 hodin objednaný oběd, spustil se prudký déšť, který kolonu aut provázal po celou cestu. Po výborném obědě v Restauraci Žumberk, během kterého déšť ustal, si někteří z výletníků šli ještě prohlédnout dominantu obce – zachovalou tvrz s opevněním.

Po návratu na chatu byla v 17 hodin domluvená beseda s MVDr. Šebkem z kliniky Vltava, vyhodnocovatelem DKK u plemene WSS. MVDr. Šebek úvodem krátce obecně hovořil k problematice DKK a pak odpovídal na dotazy přítomných týkající se DKK i dalších problémů pohybového aparátu psa. Velice příznivě vyzněla informace MVDr. Šebka o tom, že WSS lze považovat za celkem zdravé plemeno – pozitivních nálezů DKK u WSS je v současné době cca 10 %. Po ukončení živé diskuse Ing. Pospíšilová poděkovala MVDr. Šebkovi, předala mu malou pozornost a zároveň ho pozvala na večerní posezení. Před večerí si několik majitelů, kteří v současné době připravují své psy na zkoušky, šlo navzájem „nakapat“ pobarvenou stopu na příští ráno. Vynikající vepřová pečeně s čerstvým chlebem, zeleninou a moravskými víny byla dokonalým završením příjemně a aktivně prožitého dne. Dlouho do nočních hodin si pak všichni užívali pěkného večera, milé společnosti i výborného vína. Řeč se točila – jak jinak – hlavně kolem psů, kteří jsou pro své majitele naprosto nevyčerpatelnou inspirací a tématem nekonečných hovorů.

V sobotu ráno před společnou snídaní se majitelé, kteří si předcházející večer připravili pobarvené stopy, vydali se svými psy tyto stopy vypracovat. Všichni se vrátili spokojeni s výkony svých svěřenců. I mladí psi měli příležitost se s pobarvenou stopou seznámit a vyzkoušet si ji. Po bohaté snídani, kde nechyběly ani proslulý borůvkový táč a bábovka MUDr. Doležalové, si každý mohl vybrat, jak stráví sobotní dopoledne – výcvikem, procházkou po naučné stezce v národní přírodní rezervaci Červené blato či individuálním programem. Všichni se pak měli ve 13 hodin sejit v restauraci penzionu Červené Blato, kde byl domluvený oběd.

I když to tak zpočátku nevypadalo, nejpočetnější byla skupina, která vyrazila do honitby, aby procvičila aporty, dohledávky, vlečky a aporty kachny z hluboké vody. Zvěře bylo zajištěno dostatek a tak psi měli možnost vyzkoušet si všechny disciplíny, které potřebovali. Ing. Zemánek a Ing. Soukup obětavě tahali vlečky všech délek, házeli zvěř a v případě potřeby radili, jak kterou disciplínu pejska učit. Mladí psi, kteří zatím neaportují, mohli krátkou vlečku, popř. pohozenou alespoň vypracovat a prověřit tak kvalitu nosu.

Ve 13 hodin se všichni účastníci srazu sešli na obědě v Penzionu Červené Blato. Venkovní posezení pod pergolou bylo v horkém dni velice příjemné a tak většina účastníků ještě po obědě poseděla nad kávou či zmrzlinovým pohárem. Následně si všichni šli odpočinout a připravit se na nejpoblíbenější část každého srazu WSS – sportovní a zábavné odpoledne se psem, které mělo vypuknout od 16 hodin na louce u chaty.

Sportovní odpoledne sestávalo ze tří disciplín, které jednotlivé týmy – pán a pes – musely společně zvládnout:

- agility,
- aport buřta,
- „poznej svého psa“.

Trat' agility sestávala z proběhnutí tunelu, přeskoku „cihlové zdi“, zdolání dvou překážek a proběhnutí slalomu z tyček. Kreativně jednotlivých týmů meze kladeny nebyly – důležité bylo překážku správně překonat. A tak někteří psi proběhli tunel sami, někteří se svým majitelem, který se tunelem protáhl s nimi, některým se tunel nelíbil natolik, že ho oběhli a čekali na druhé straně na majitele, který tunelem nakonec prolezl sám. „Cihlovou zed“ všichni zdolávali přeskokem – štěňátka v náruči svých majitelů. Dvě překážky bylo nutné zvládnout tak, aby je neshodil ani majitel, ani pes. Někteří majitelé a psi přeskakovali, štěňátka i jeden dospělý pes překážku vzorně podplazili. Slalom problém nečinil, i když u některých urostlých psů hrozilo, že se mezi blízko postavené tyčky „zašprajcují“.

Aport buřta – disciplína, která nikdy nezklame a při které je vždy největší zábava. Hodnotilo se samozřejmě, kolik z buřta pes svému majiteli předá. Řada psů, kteří by se buřta ze supermarketu doma nikdy ani nedotkli, ho sežrala neuvěřitelnou rychlostí, některým majitelé vytáhli z mordy ubohé zbytky. Někteří psi s buřtem zmizeli v blízkém lese, kde ho v poklidu zkonsumovali. Překvapení se konalo u několika dospělých psů – zkušených aportérů, kteří vypadali, že buřta polkli vcelku, ale měli ho v mordě naprosto netknutý. Buřty hodně chutnaly i štěňátkům, která se s nimi většinou setkala poprvé v životě. Prostě zábavy, smíchu a veselí bylo u této disciplíny spousta.

Poslední disciplínou, která byla novinkou srazu, bylo „poznej svého psa“. Majiteli měl zavázané oči a musel ze tří předvedených pouze po hmatu poznat svého psa. V této disciplíně problém nebyl – ani když se majiteli podstrčil rodič, sourozenec či potomek jeho psa. A pejsci samozřejmě svým majitelům mohutně pomáhali ... Bylo zřejmé, že u všech panuje výborný vztah mezi majitelem a psem, který je pro svého majitele naprosto nezaměnitelný.

Po ukončení soutěží již byla připravena večeře – pečená kuřata s okurkovým salátem, rajčaty, kyselými okurkami a čerstvým chlebem. Večeři následovalo slavnostní vyhlášení výsledků sportovního a zábavného odpoledne. Absolutními vítězi se stali Marian Vodák s Hedou, těsně následovaní Adélkou Šimerdovou se „psíkem Pavlem“. Tato dvojice zaujala zejména netradiční motivací „pejska Pavla“ – udička, na jejímž koci byl uvázaný frťánek slivovice, opravdu dělala divy. Nejenom pro vítěze, ale i pro všechny účastníky sportovního odpoledne byly připraveny drobné ceny. Všichni psi dostali piškoty a pamlsky. Po vyhlášení výsledků soutěží Ing. Pospíšilová poděkovala rodině Doležalových za organizaci srazu a předala jim drobné dárky. Zároveň také poděkovala přítomným zástupcům nájemců honitby Jiříkovo údolí, kteří poskytli jejich honitbu k výcviku v rámci srazu WSS. Po ukončení „oficiální“ části večera pokračovala volná zábava až do pozdních večerních hodin.

V neděli po poslední společné snídani se Ing. Pospíšilová a MUDr. Doležalová rozloučily s účastníky srazu a popřály všem šťastnou cestu domů. Ing. Pospíšilová informovala o srazu WSS v roce 2015, který se bude konat v Kostelních Střimelicích nedaleko Prahy ve dnech 23. 7. – 26. 7. 2015. Hlavním organizátorem akce bude slečna Tereza Tinglová. Následně se všichni pustili do úklidu chaty, která po čtyři dny sloužila jako zázemí, balení stanů a postupně se rozjížděli do svých domovů. Sraz 2014 definitivně skončil.

Co říct na závěr? Sešla se fantastická skupina lidí, obětaví organizátoři, po celou dobu srazu přálo počasí a panovala mimořádně přátelská a uvolněná atmosféra. Přes určité komplikace spojené s jeho přípravou (kdy bylo dokonce navrhováno zrušení srazu) je možné sraz WSS 2014 považovat za jeden z nejvydařenějších v celé historii konání srazů WSS.